Lietas Nr. 132037016
Lietas arhīva Nr. 1-0370-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 28.jūlijā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Binduli,
piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu par administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā, izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 9.jūlijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC199330 par to, ka 2016.gada 9.jūlijā, Rīgā, plkst.20.30, /adrese/, /pers. A/ (*turpmāk tekstā- pārkāpējs*) vairākkārtīgi ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām- pēc vairākkārtīgām policijas darbinieku prasībām apstāties, turpināja slēpties un izvairīties no policijas. Tādējādi konstatēts, ka Pārkāpējs izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Pārkāpējs tiesas sēdē neatzina savu vainu par ko parakstījās pielikumā pie tiesas sēdes protokola. Norādīja, ka nemuka prom no policijas darbiniekiem, jo viņu aizturēja tajā vietā, kur viņu pamanīja.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai persona ir vainīga tā izdarīšanā (..).

Latvijas APK 175.pantā ir paredzēta administratīvā atbildība par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, nosakot, ka par minētā pārkāpuma izdarīšanu uzliek naudas sodu līdz divsimt astoņdesmit *euro* vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma materiālus, tiesa atzīst, ka administratīvais pārkāpums kvalificēts pareizi un ar lietas materiāliem ir pierādīta pārkāpēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 175.pantā.

Tiesa atzīst, ka pārkāpēja vaina pierādīta ar šādiem ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumiem:

1) ar administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PC199328 fiksētajām ziņām, no kā redzams, ka pārkāpējs nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām;

2) ar VP RPP KPP PPP Speciālo uzdevumu bataljona 2.rotas jaunākā inspektora seržanta I.Veisa ziņojumu, kurā norādīts, ka 2016.gada 9.jūlijā, patrulējot Rīgas Ziemeļu iecirkņa apkalpojamajā teritorijā, Rīgā, Jaunciema gatvē, sabiedriskā transporta "Tilts" apkārtnē, tika pamanītas trīs personas, kuras ar krāsu baloniņiem apkrāso elektrosadales ēku.

Ieraugot policijas darbinieku dienesta automašīnu, augstākminētās personas centās no policijas darbiniekiem aizbēgt. Augstāk minētām personām tika darīts zināms, ka viņi ir Valsts policijas darbinieki un tika vairākkārtīgi pieprasīts apstāties, uz ko augstāk minētās personas nereaģēja.

Turpinot notvert augstāk minētās personas, viena no tām, /pers. A/, pk./personas kods/, centās paslēpties krūmos. Plkst.20.020 pie sabiedriskā transporta pieturas "Mīlgrāvja Tilts", krūmos tika aizturēts /pers. A/, pēc kā /pers. A/ tika ievietots dienesta automašīnas pagaidu turēšanas vietā. Pārējās divas personas turpināja bēgt. Apbraukājot tuvāko notikuma vietas apkārtni plkst.20./adrese/ tika ievērotas un aizturētas pārējās divas personas, kuras vēlāk noskaidrojās, kā /pers. H/, pk./personas kods/ un /pers. I/, pk./personas kods/.

Plkst.20.40 /pers. A/, pk./personas kods/, /pers. H/, pk./personas kods/ un /pers. I/, pk./personas kods/, tika nogādāti Rīgas Ziemeļu iecirknī paskaidrojumu sniegšanai un tālāko apstākļu noskaidrošanai, administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai.

3) no Pārkāpēja paskaidrojumiem (1.1.8), no kuriem izriet, ka Pārkāpējs, kopā ar /pers. H/ un /pers. I/ skrēja prom no policijas darbiniekiem pēc tā, kad policijas darbinieki pamanīja viņus apzīmējot elektrosadales ēku. Pārkāpējs skrēja prom no policijas darbiniekiem, jo nobijās no atbildības par izdarīto. Norādīts, ka pārkāpējs nolēma vairs nebēgt no policijas darbiniekiem un apstāties.

4) no administratīvās aizturēšanas protokola Nr. 487 redzams, ka Pārkāpējs administratīvi aizturēts 2016. gada 9.jūlijā plkst. 20.20 un atbrīvots 2016. gada 9.jūlijā plkst. 23.00.

Pārkāpējs ir norādījis, ka pārkāpums nebija tāds, kā to apraksta policijas darbinieki, vismaz izdarītās darbības nav uzskatāmas par ļaunprātīgām. Pārkāpējs norādīja, ka ņemot vērā to, ka viņš nolēma vairs nebēgt no policijas darbiniekiem un ir labprātīgi apstāties, tad viņš nav saucams pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajām prasībām.

Tiesa šādam viedoklim nevar piekrist turpmāk minēto argumentu dēļ.

Tiesa uzskata, ka, lai personu atzītu par vainīgu Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, ir jākonstatē, pirmkārt, ka kāds no minētajā tiesību normā norādītajiem subjektiem, sabiedriskās kārtības vai dienesta pienākumu pildīšanas laikā, izteica personai likumīgu rīkojumu vai prasību, kam pēc sava satura ir jāatbilst likumam, un, otrkārt, ka persona ļaunprātīgi atteicās pakļauties izteiktajam rīkojumam vai prasībai.

Likuma "Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6. un 7.punkts nosaka, ka policijas darbinieka pamatpienākumos atbilstoši dienesta kompetencei ietilpst novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības; atklāt noziedzīgu nodarījumu un administratīvo pārkāpumu cēloņus un tos veicinošos apstākļus un veikt pasākumus to novēršanai; piedalīties personu tiesiskajā audzināšanā.

Likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības pārbaudīt personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, personību ap liecinošos dokumentus, kā arī

citus dokumentus, kas nepieciešami to tiesību normu ievērošanas pārbaudei, kuru izpildes kontrole un uzraudzība uzdota policijai.

Likuma "Par policiju" 22.panta pirmā daļa nosaka, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgas prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgām prasībām, ir sodāma. Turklāt, atbilstoši minētā panta trešajai daļai, policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība ir saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (*skat.2007.gada 20.marta spriedumā lietā Nr.SKA-68/2007 un 2006.gada 14.novembra spriedumā lietā Nr.SKA-454/2006*) paudis atziņu, ka jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākotnēji ir jāizpilda. Senāts vienlaikus secinājis, ka nevar liegt pašai personai, pret kuru vērstas policijas darbinieku prasības, kvalificēti izvērtēt izvirzīto prasību tiesiskumu, taču, ja persona uzskata, ka policijas darbinieku prasības konkrētajā gadījumā nav likumīgas, nepakļaujoties šīm prasībām, persona pati uzņemas risku par to, ka, ja vēlāk tiks konstatēts, ka policijas darbinieku prasības bija likumīgas, bet pašas personas izdarītais vērtējums kļūdains, šo personu sauks pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos šīm prasībām.

Savukārt, lai personas rīcību varētu uzskatīt par ļaunprātīgu, kā tas noteikts Latvijas APK 175.panta dispozīcijā, pietiek ar to, ka tiek pierādīta personas vaina attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā un īpašs jēdziena "ļaunprātīgums" iztulkojums un novērtējums, lai varētu atzīt personu par vainīgu nodarījumā, kas paredzēts Latvijas APK 175.pantā, nav nepieciešams (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 10.marta sprieduma lietā Nr.AA609-05/8 15.punktu*).

Tiesa, pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, atzīst, ka nepastāv šaubas par to, ka policijas darbinieki 2016.gada 9. jūlijā pildīja savus dienesta pienākumus. Proti, no materiālos esošā Administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC199330 (1.1.3) ir redzams, ka Pārkāpējs 2016.gada 9. jūlijā plkst. 20./adrese/, vairākkārtīgi ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām- pēc vairākkārtīgām policijas darbinieku prasībām apstāties, turpināja slēpties un izvairīties no policijas.

Tiesa, izvērtējot pārkāpēja sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdē, šos paskaidrojumus vērtē kritiski.

Proti, pirmkārt, Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Lietas materiālos nav pierādījumu, kas apstiprinātu Pārkāpēja sniegtos paskaidrojumus. No policijas darbinieka I.Veisa ziņojuma redzams, ka pārkāpējs sākotnēji bēga prom no policijas darbiniekiem, pēc kā centās paslēpties krūmos. Plkst.20.20 pie sabiedriskā transporta pieturas "Mīlgrāvja Tilts", krūmos tika aizturēts /pers. A/, pēc kā /pers. A/ tika ievietots dienesta automašīnas pagaidu turēšanas vietā. Savukārt saskaņā ar jau minēto Likuma "Par policiju" 22.panta pirmā daļa nosaka, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgas prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgām prasībām, ir sodāma.

/pers. A/ norādītais, ka viņš nav dzirdējis policijas darbinieka izteikto prasību apstāties, nenozīmē, ka šāda prasība nav izskanējusi, uz ko norāda VP RPP KPP PPP Speciālo uzdevumu bataljona 2.rotas jaunākā inspektors I.Veiss savā ziņojumā.

Otrkārt, tiesa konstatē, Pārkāpējs pie administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas sniedzis paskaidrojumus, no kuriem izriet, ka Pārkāpējs ir bēdzis no policijas darbiniekiem, bet vēlāk labprātīgi apstājies. Tiesas ieskatā, pārkāpējs pats ir atzinis, ka ir pretojies policijas darbinieku likumīgajā prasībām, jo ir bēdzis prom no policijas darbiniekiem un aizturēšanas brīdī ir atradies krūmos.

Tiesa uzskata par nepamatotu /pers. A/ norādīto, ka viņš krūmos esot ielīdis, lai paņemtu savas mantas, nevis slēptos, jo šis fakts neparādās /pers. A/ iepriekš sniegtajos paskaidrojumos, savukārt VP RPP KPP PPP Speciālo uzdevumu bataljona 2.rotas jaunākais inspektors I.Veiss ir tieši norādījis, ka /pers. A/ krūmos ir slēpies.

Tāpat tiesa secina, ka lietā nav pierādījumu tam, ka policijas darbinieki 2016.gada 9. jūlijā attiecībā pret Pārkāpēju būtu rīkojušies, pārkāpjot savas dienesta pilnvaras, kā arī būtu ieinteresēti viņas apmelošanā un nepamatotā sodīšanā. Līdz ar to tiesa iepriekš minētos pārkāpēja apgalvojumus uzskata par nepamatotiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.pantu, uzliekot sodu, tiesa ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli.

Tiesa konstatē Latvijas APK 34.pantā minētos apstākļus, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu – gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 33.pantā minētos apstākļus, kas mīkstina atbildību par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

No datu bāzes izdrukas redzams, ka pārkāpējs nav iepriekš gada laikā sodīts par līdzīgu administratīvā pārkāpumu izdarīšanu. Līdz ar to tiesa atzīst, lai pārkāpēju audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, nosakāms naudas sods.

Nosakot naudas soda apmēru, tiesa, vadoties pēc samērīguma un taisnīguma principa, atzīst, ka pārkāpējam piemērojams naudas sods EUR 30,00 apmērā. Tiesa uzskata, ka šāds naudas soda apmērs atbilst izdarītā pārkāpuma raksturam, kā arī noteiktais sods atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantam audzinās vainīgo personu likumu ievērošanās un sadzīves noteikumu cienīšanas garā un panāks, lai tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu, 23.pantu, 24. pantu, 26. pantu, 32.pantu, 175. pantu, 213. pantu, 243. pantu, 243.^{1} pantu, 244. pantu, 272. pantu, 289^{16}. pantu, 289^{17}. pantu, 289^{18}.pantu, tiesa

nosprieda:

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā.

Sodīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar naudas sodu EUR 30,00 (*trīsdesmit euro, 00 centi*) apmērā.

Naudas sodu nomaksāt ne vēlāk kā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad izsniegts sprieduma noraksts, bet, ja spriedums pārsūdzēts, ne vēlāk kā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts. Naudas sods nomaksājams – saņēmējam Valsts kasei, reģistrācijas Nr.90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, kontā LV34TREL1060191011100.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2016. gada 29. jūlijs.

Tiesnesis (paraksts) Dz.Melbārdis